

Mál nr. 92/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar X****Tjón vegna dauða hross 4. apríl 2018.****Gögn.**

Málskot, dags. 22.2.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 9.4.2019, ásamt fylgigögnum merktum 1.-8.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að hross í eigu M hafi fundist látið við brotinn rafmagnstaur 4. apríl 2018. Í lögregluskýrslu kemur fram að rafmagnsstaurinn hafi verið í landi A og hafi hann brotnað og við það hafi fallið niður háspennulína og hafi hún lent á hrossinu með þeim afleiðingum að það drapst og í skýrslunni er einnig vitnað til vottorðs dýralæknis um að brunasár hafi verið í kjaftvikum og fremst í munnholi hrossins og ljóst væri að hrossið hefði drepist skyndilega, hugsanlega við að bíta í háspennuvírinn. Í lögregluskýrslu má einnig sjá að rafmagni hafði ekki slegið út við það að staurinn brotnaði og voru gerðar ráðstafanir í kjölfarið við að draga úr frekari hættu sem þetta skapaði.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á tjóni sem varð við dauða hross þeirra. M vísar til þess að raflína í landi hans sé nær 50 ára gömul og hann hafi ekki orðið var við að reglubundnu viðhaldi eða eftirliti hafi verið sinnt á þeirri línu. M telur að ekki sé nóg að vísa til um tveggja ára gamallar skýrslu um að ástand staura og raflínu hafi verið gott þar sem ekki sé sýnt að þeir, sem var falið að gera þá skýrslu, hafi kannað ástand staura og línu í landi Laugarbakka.

V vísar til þess að skv. upplýsingum frá X liggi fyrir að binding sem hélt fasaleiðara (raflínu) hafi gefið sig með þeim afleiðingum að hann brenndi í sundur þverslá sem heldur leiðurunum uppi og síðan í framhaldinu staurinn sjálfan. V telur að líkur séu á að binding hafi sig vegna hrörnunar, en línan sjálf hafi verið 46 ára gömul, en almennt sé gert ráð fyrir að línur sem þessar geti enst í um 60-70 ár. V telur að viðhaldi hennar hafi verið sinnt með venjulegum hætti og ekki sé sýnt að starfsmönnum X hafi mátt vera tjónshætta ljós þar sem ekkert hafi komið fram sem hafi gefið tilefni til að efast um ágæti raflínunnar eða íhluta hennar.

Álit.

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að vitneskja hafi verið um það hjá starfsmönnum X að hætta væri á að fasaleiðari raflínu í landi Laugarbakka gæti gefið sig eða að ástand hans væri með þeim hætti að gera hefði átt sérstakar ráðstafanir til að koma í veg fyrir tjónshættu. Ágreiningur um mögulega skaðabótaskyldu X lýtur því fyrst og fremst að því hvort X hafi með einhverjum hætti vanrækt eftirlit með rafmagnsstaurum og raflinum í landi Laugarbakka m.t.t aldurs þeirra. Í málinu liggja fyrir upplýsingar um að fyrirhugað hafi verið að endurnýja umrædda raflínu árið 2035 og að sambærilegar raflínur geti enst í allt að 70 ár. Umrædd raflína var sett upp árið 1972 og ekki liggja fyrir gögn sem sýna að standa hafi átt öðruvísi að áætlun um endurnýjun hennar eða eftirliti. Sá sem telur annan bera skaðabótaábyrgð á tjóni sínu ber sönnunarbyrði um að aðstæður eða atvik séu þess eðlis að skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt. M hefur ekki sýnt fram á að aðstæður hafi verið þannig í þessu máli og verður því ekki fallist á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 21. maí 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.